

Bezwaar:

Zelhem, 2 september 2020

L.S.

In april 2018 kondigde de minister van LNV aan dat er regelgeving zou komen die het gebruik van de stroomhalsband voor dieren verbiedt. Op dit verbod zouden uitzondering mogelijk zijn, als nut en noodzaak voor het gebruik van de stroomhalsband duidelijk was. Om dit verder uit te werken startte het ministerie van LNV een werkgroep met experts. In deze werkgroep was brede consensus over de noodzakelijkheid van een stroomhalsband voor jachthonden in praktijksituaties.

Terwijl deze werkgroep bezig was met het uitwerken van een regeling voor deze uitzonderingen, kondigde de minister van LNV in april 2019 een totaalverbod op het gebruik van de stroomhalsband door particulieren aan. Dit kwam als een grote verrassing voor de betrokken partijen in de werkgroep. De Jagersvereniging betoogde eerder al dat enige onderbouwing voor deze wijziging van het beleid ontbreekt ([brief d.d. 3 juni 2020](#)). Hiermee schendt de minister het motiverings- en vertrouwensbeginsel.

Als jager en jachthondenman ben ik een voorstander van het gebruik van de stroomhalsband. Jagers zijn door de weidelijkheidsregels ([link](#)) verplicht om ervoor te zorgen dat geschoten wild opgehaald kan worden. Meestal gebeurt dit door een jachthond (zeker in moeilijk begaanbare gebieden, water etc.). De stroomhalsband is daarbij in de jachtpraktijk een hulpmiddel om te voorkomen dat honden bijvoorbeeld onverwacht in het verkeer terechtkomen.

Het is daarbij belangrijk om te begrijpen dat een stroomhalsband in de jachtpraktijk niet als straf- of correctiemiddel gebruikt wordt, maar als middel om de communicatie met de hond weer te herstellen. Het is een levensreddend middel. Tijdens een apport is een hond gefocust op het geschoten dier, waarbij de hond zijn omgeving uit het oog kan verliezen. Het beschermen van de jachthond is een wettelijke verplichting (wet Dieren), maar volgt ook uit onze weidelijkheidsregels. De stroomhalsband kan in dit soort situaties onmisbaar zijn. Het heeft menig jachthond en (voor)jager behoedt van verschrikkelijke situaties.

Ik vind dat recent wetenschappelijk onderzoek met conclusies ten faveure van de stroomhalsband wordt genegeerd. Ook vermoedt ik dat er geen brede, objectieve afweging ten grondslag ligt aan het besluit om geen uitzondering voor de jachtpraktijk te maken.

Als jager en lid van de Jagersvereniging herhaal ik de oproep aan de minister om dit keer een transparante afweging van de voor- en nadelen van het gebruik van de stroomhalsband te maken, gebaseerd op alle beschikbare wetenschappelijke kennis en relevante praktijkervaring. Als er nieuw wetenschappelijk bewijs is dat voor of tegen het gebruik van de stroomhalsband pleit, dan moet dit allereerst met het parlement en betrokken actoren gedeeld worden.

Voor De Jagersvereniging kan dit enkel betekenen dat het ministerie het vertrouwen met de betrokken belangenorganisaties hersteld en teruggaat naar de oorspronkelijk regeling uit 2018. In de regeling zou een uitzonderingsbepaling moeten worden opgenomen voor gebruik van de stroomhalsband in de jachtpraktijk. De eerder gevormde werkgroep kan daarbij ondersteunen. De Jagersvereniging werkt daar graag aan mee.

Met vriendelijke groet,

Raymond Starink